

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias Vincentii Caraffa, Societatis Iesv Praepositi Generali, Tomvs ...

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam
interpretis donatus

Iter ad coelum in quatuor partium Semitas seu partes, & Fasciculum
Myrrhæ

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

Exercitium septimum De Mortificatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49363](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49363)

EXERCITIUM SEPTIMUM.

De Mortificatione.

CAPUT I.

De Necessitate & Excellentia Mortificationis.

Nihil est in mundo, quod magis
tur, devitatur, & fugitur, quam
sui ipsius abnegatio & mortificatio
contra eam nihil dignius amore,
& prosecutione. Mortificatio
vera mater filii sui omne verum bonum de se
curatq; regulat nostras cogitationes, affectusque
rectificat intentionem, pulchram animae imagi-
format, pristino eam restituendo statui, veterem
& spoliat homine, novo induens, ac veram gratiam
novis ingenerat.

Peccatum, uti nulli dubium est, unica ac
maius nostrorum malorum exitus causa: per
no: vitâ gratiæ, mediante culpâ, ac debita
rum subordinatione, concupiscentiæ mediante
At sanctum mortificationis exercitium tot
malorum unicum remedium est. Siquidem
per baptismum restituatur gratia; atque de
appetitus inferioris refrenanda ac regulanda
mortificationem & sui ipsius victoriam. Unde
catio iure merito appellari potest complem-

mi, & iustitiæ originalis supplementum: supplet
inque, quod deest in baptismo, mitigando fomitem,
quodammodo fungendo officio iustitiæ originalis,
et non cum tantâ perfectione. O sancta & benedicta
mortificatio! *Venerunt mihi omnia bona pariter cum Sab. 7.*

Verum signum, quo ab aliis discernuntur legitimi
Dei, dignum vexillum, sub quo Christi crucifixi
stant pugiles, artha certissima ascensu gloriæ,
et iudicium, gaudium conscientiæ, serenitas men-
tis, amicitia & filiatio Dei! O quam digna, quam
dulce, quam pretiosa es in teipsâ! Beatus, qui te
revertitur, beatus, qui te ut Reginam adorat, ut Ma-
riam oblectat, ut Sponsam amplectatur! Me tibi offero
in holocaustum, dedico in sacrificium: in perpetuum
tibi consacro, corpus, animam, sensus, potentias, cor,
sententiam, vitam, mortem, esse, vivere & operari.

Verum, quâ de causâ tantum bonum exulat à mundi
curia? *Sapientia abscondita, thesaurus invisus. Di- Eccles. 2.*
non malum bonum, & bonum malum: & diligunt Isa. c. 5.

in tenebras, quàm lucem. Respondeo, imaginem
sæculi & mortificationis, è parte luminis oppositâ in-
spiciendam esse: suâ quippè non est prædita luce, aspectu
gaudet differenti ab illo, quem extrinsecus commo-
nstrat. Lumen hujus picturæ sanctæ fidei lumen est;
mundus autem lumine sensus eam inspicit. Tria in
e continet mortificatio: afflictionem externam,
virtutem internam, & effectus. Quemadmodum
medicina (& est exemplum Doctoris Angelici) ha-
ret in se amaritudinem, virtutem productivam, & effe-
ctum sanantis: Sensus solummodo hæret, & persistit
in externâ apparentiâ afflictionis: fides internam pene-
trat virtutem & effectus. Considera, quod tametsi ex-
terius amara sit mortificatio, virtus tamen ejus interna
dulcis & stupenda est ad purificandas & sanctificandas
animas, illiusque effectus gratiæ & gloriæ inestimabiles
sunt: *Et hoc est maximum mysterium Divinae Provi. 2. Cor. 12.*
dentis, asserit S. Doctor, scire mysterium Crucis:
quæ eadem res sit vitanda, quia mala: appetenda, quia
bona: & vitanda, quantum judicat sensus: appetenda,
in quantum rectè judicat fides.

COPIA
DE RET
MUSEI
O.V.

S. Bern. ser. 7. incant. De Christo dicitur: *Aliud eernitur, aliud nigrum sensus renunciat, fides candidum exprobat.* Unde de seipso agebat: *Viderant uti legit Hebraeus, & fugerunt à me, Huprietas Christi Sponsi, ut sensus subterfugant oculis fidei se manifestet & patefaciat.* *Eius Sponsa: sua conditio est: extrinsecus, oculis carnalibus obscura & deformis; gloriolapulchra intus, spirituali, videlicet, oculis aperet.*

Hoc est verum signum dividens & discernens lucis à tenebris, servos Christi à servis mundi. Illi oculo fidei aperto contemplantur in vultu gratiae, quae mortificatione comprehenditur acquiruntur: hi vero non nisi sensus aperitulum illud duntaxat intuentur, quod defertur in cruce.

Et haec est scientia iustis & sanctis propria, quae re & penetrare occultum Crucis mysterium mundo stultitia est, aestimare velut altissimam sapientiam, idque ipsummet crucis nomen in illa brachia indigitat.

Apostoli ante Christi mortem fugiebant, post adventum Spiritus Sancti eandem desiderant & ultro appetebant. Mutatio haec è novo iam descendente exorta fuit, per quod aptabantur agnoscendum Crucis pretium, cui pariter amantur venit constantia SS. Confessorum, nec non Sanctorum fortitudo Martyrum.

S. Andreas Apostolus ardentissime Crucem amplexatus est, rogavitque efficaciter, ne ab eâ removeretur, deponereturque, hanc orationem quam ipsemet ille insinuabat: *Quia virtutem crucis agnovi.* Et N. S. P. Igoatius, cum Salmaatiensis vincetibus oneratusque carceris, quibusdam religiosis, ei per litteras compatiens, respondit: *Crucis mysterium illis oculis, quae gloria thesauros in illa inclusos ignorare.*

In vero caelestique lumine sancti perlustrantur propriam Mortificationem, non tanquam exprobatam

*In eius vi-
sa.*

negationem, annihilationem; sed paupertatis mortificationem considerabant veluti aeternae gloriae possessionem; afflictionem carnis tanquam caeli delicias: optatae voluntatis abnegationem sicuti possessionem et appropriationem voluntatis Divinae

Magis lucrae negotiorum species est, inquit Tertullianus, perdere parum, ut multum lucreris: *Species negotiorum est, aliquid amittere, ut majora lucreris: perdere momentaneum hoc est & leve terrenae cujusdam voluptatis, & acquirere aeternum gloriae pondus: distulere a vita sensuali & terrena, & consequaris spirituales & caelestem: spoliare se humano statu, ut succurraris Divino: omnibus se privare, ut omnium sociaris domino: annihilari in seipso, ut Desificeris in Deo.*

Tertull. ad Mart. c. 2. 2. Cor. 4.

Ex dictis certissima eruitur consequentia, nihil in hac vita nobis rem hanc in vero lumine Divino considerantibus dignius, magis necessarium, & utilius esse ipsa mortificationis gratia.

Res digna est, imò dignissima: quia est conformis omni rectae rationi, humanae & Divinae: *Inter potentius, docet S. Thomas, debet esse ordo, & perfectior dirigere ad perfectiorem.* Ergo voluntas superior debet gubernare & regere inferiorem, idque mortificatione mediâ, sibi subordinando & subijciendo istam.

Est necessaria pro statu naturae corruptae, in quo reperitur liber appetitus sensitivus sine freno justitiae originalis: ergo mediâ mortificatione restrenandus, regulandus, ac rationi subdendus est.

Est utilis, quia est donum Dei, donum donorum, magis omnium donorum, & gratiarum Dei. Ope & subsidio Crucis & mortificationis, ait S. Petrus, *quod est honoris, gloria & virtutis Dei, & qui est ejus spiritus, super vos requiescit.* Quantum gloriae, honoris, virtutis, quantum ex donis Spiritus, quanta insuper bona, siue gratiae, siue gloriae, benignissimus Deus largiri potest, ea abundantè nobis communicat mediante Cruce. *Et per hanc, & solum per hanc, suas Deus distribuit gratias.*

1. Pet. 4. S. Ansel.

Handwritten text on the book's spine: OVSII DERET

S. Bonav.
de vita
Christi.

Quædam Dei famula frequenter rogabat Dom. Jo. sca
ut se ei dignaretur manifestare, & ille eorum
paruit in *hecis infantiuli in fascis acutarum* *habitu*
involuti, ita, ut sine sui læsione & *quod* *scende*
plum attingere nequiverit. Unde cœlitus *in* *al*
non aliam nisi hanc superesse viam invenire *latro*
stium: transire per spinas, nimirum, per *te* *pi*
viam Crucis & mortificationis. Quapropter *ludr*
S. Franciscus Xaverius de medio perfectionis *duo*
renda interrogatus, hæc dabit responsum: *sciplo*
ipsum. Et cum rogaretur, cur semper idem *Op*
subjungebat: *Quia hoc tantum didici ex optimo* *atum*,
nostro Ignatio.

Et hæc satis de excellentiâ & necessitate *mo* *est*
cationis. Modò breviter subiiciatur varia *con* *lec*
tionum genera.

CAP. II.

De Gradibus Mortificationis.

Bern. serm.
de Bapt. 188

Quemadmodum peccati inquinamentum
tagio universalis est, quæ totum hominem
ctasque ejus infecit partes: *Totum infecit con*
tia, & lex peccati in omnibus membris invenitur.
eundem modum remedium universale, infectio
tribus conforme sit, necesse est. Septem gradus
cationis distinguere possumus.

Primus gradus est mortificatio corporis, *sec*
sensuum, tertius passionum, quartus memoria,
tus intellectus, sextus voluntatis, septimus & *Co*
spiritus.

Psal. 83.

Hæc est scala septem graduum è terrâ ad cœlum
pertingens: quam cum anima conscendit, *de*
magis magisque se purificat, egreditur ex seipso
Deum se transformat. De ejusmodi animâ ait Paulus
Ascensiones in corde suo disposuit. Ascensiones per
mortificationis.

So scala illa, quam vidit Jacob, quæque *stabat super Gen. 28.*
 ille *castram*, sed *cacumen ejus cœlum tangebatur*, contem-
 plabatur sanctus Patriarcha cœlum apertum, *Angelos*
& ascendentes & descendentes, & *Deum innixum scala.*
 cœlitus in hac figura extitit illius mysticæ scalæ mortifi-
 cationis, quæ nobis istius demonstrat effectus. Etenim,
 am, per te privas bonis terrenis, bona tibi exhibet cœlestia:
 a propter suberabis te a conversatione & familiaritate homi-
 nium, Angelorum tibi suppeditat consortium: si a
 nium: accipio te leparas, Deo te conjungis in æterna gloriâ.
 demreque Opus sanè arduum, nec exiguæ difficultatis nego-
 tium, quod, cum sis gravatus corporis onere, tantisque
 hostibus, tam interioris, quàm exterioris, circumvallatus &
 molestus, scalam nihilominus ascensu a deo difficilem
 conscendere valeas. Sed audi, unde tibi expectandum
 auxilium, unde sperandæ vires: *Beatus vir, cujus est au- Psal. 83.*
xilium abs te: ascensiones in corde suo disposuit: beatus, qui,
 de seipso diffidendo, totus confidit in Deo, & in succursu
 Divino: *Ascensiones disposuit, & ascendet facillimè in ni-*
xus Omnipotentis suffragio, & in adjutorio Altissimi.
 Et ut ab ascensu hujus scalæ exordiamur, de singulis gra-
 dibus in particulari differemus.

De Primo Gradu,

Qui est Mortificatio corporis.

Primus proximus humani corporis, ut docet Angelicus, *S. Th. 1. 2.*
 est anima rationalis, & operationes ipsius. *Materia*
 enim est propter formam, & instrumenta propter operatio-
 nis agentia. Ex quo desumitur finis, mensura, & modus
 mortificationis carnis seu corporis.

Corpus debet esse subordinatum animæ, eique in-
 strummenti instar interire in suis operationibus. Quan-
 do igitur corpus, resistendo animæ, huic fini ponit
 obstaculum & impedimentum, mortificandum, re-
 gulandum & subordinandum est per jejunia, cilicia,
 disciplinas, aliasque asperitates: *Non debemus, in-*
quit Bernardus, corpori voluptatem, sed sanitatem. S. Bern.
 Et

OY
 DE
 OY

Et quotiescunque nec hæc expeditur saluti
 præsertim animæ: neque sanitatem; sed
 sed afflictionem, sed laborem. Verum ex
 Thom. de quispian dicendo: Timeo frangere caput meum
 Kempis de incurere debilitatem. Quid loqueris, ipse
 disc. claus. parva, nos times magna? times jejunium,
 gilas, times sollicitudines? non times in
 à Damonibus torqueri, à Regno Dei excludi
 dem sententia persistit ideam Sanctus sermone

Serm 3. in ad fratres suos: Durum vobis videtur, frater

Psal. Qui cum dicitur: Agite penitentiam? Errat, qui
 habitat. tui estis aliquando verbum asperim, sermone
 audicionem malam: ut maledixit in ignem

Galat. 5. Consideremus, quod ait Apostolus: Quæ semina
 homo, hæc et metet. Quosiam qui seminat
 de carne et metet corruptionem: qui autem seminat
 Spiritu, de Spiritu metet vitam æternam.
 tes carnis mortis semina sunt, æternorumque
 tormentorum: afflictiones vero ac penitentiarum
 ris semina vitæ sunt, et causa cœlestium delictorum

Philip c. 3. Considera verba ista: Salvatorem expectantem
 minum nostrum IESVM Christum, qui vestitus
 corpus humiliatum nostra configuratum corpori
 ris sua. Si per penitentias corpus tuum autem
 humiliatum, ac simile effectum est corpori
 passo: præmium quoque simile erit ei, quod
 corpus Christi recepit glorificatum. Et propter
 finem, dicit Nazianzenus, vult Deus autem
 corpori, ut conservum corpus suum post vitam
 mortificationem in sublimi collocet, nempe in
 glorie.

Orat. 2.
 Quando verò impotentia mortificandi corpus
 vitibus penitentis nasceretur ex defectu non
 voluntatis, sed virium, vel propter naturam debilem
 vel propter debilem complexionem, vel propter
 bitualem indispositionem; in hoc, inquam, casu
 adsunt remedia. Primum est, ut penitentia
 placidè intermittantur, sed fiant iuxta vires de
 gium Patris spiritualis! quia mortificatio corp

non habet medium rei, sed rationis. Ad hunc mo-
 dum Angelus in Regulâ S. Pachomij non præscri-
 bit communem quandam pœnitentiam, sed cuius-
 libet remissit arbitrio accipiendi talem, quæ propriis
 responderet viribus juxta superioris directionem.
 Et Sancti Apostoli, qui communem habebant o-
 rationem & prædicationem (nos autem orationi *Aclor. 6.*
 & prædicationi instantes erimus) in sumendis pœni-
 tentiis conformabantur instinctui ac impulsui Spiritus
 Sancti.

Secundum remedium est, ut defectus pœnitentia-
 rum externarum suppleatur per internam, utpotè,
 nobiliorum mortificationem affectuum, passionum,
 potentiarum animæ: & præcipue per continuum
 exercitium & studium præsentia Dei. Murmura-
 bant Pharisei, & dicebant Christo: *Quare discipuli Luc. 5.*
Ioannis jejunant frequenter, tui autem edunt, & bi-
bunt? Respondit Christus: Numquid potestis filios sponsi,
dum cum illis est sponsus, facere jejunare? Quæ verba
 exponit S. Thomas, dicens: *Discipuli Christi non ha-*
Opusc. 2.
bent opus jejunare, quia presentia Sponsi majorem
fortitudinem illis dabit, quam discipuli Ioannis per je-
juniam haberent. Quare continua Christi presentia,
 non solum æqualiter; sed etiam superabundanter sup-
 plet jejunii defectum, ceterasque externas pœniten-
 tias, quandoque non est voluntas Dei, ut te in illis
 exercitas: siquidem affectum erga corpus, utpotè omnis
 deordinationis & defectus originem tibi subtrahit: &
 facit, ut anima habitet in corpore, tanquam hospes in
 hospio *transiturus, non permansurus; veluti Intelli-*
S. Aug.
gentia est in sphaera, manus est intenta motui; at cor-
totum est intentum Deo: sicut Angelus est in assumpto
corpore, vivit corpore, & fruitur Deo. Idque Apo-
stolos inferre volebat, dum corpus nostrum compellat
nomine vestis: Nolumus exspoliari, sed supervestiri. 2. Cor. 5.
 Illud dominium, istamque facilitatem, quam ex-
 perimur in usu vestis nostræ, in servitio &
 usu corporis nostri quoque habere
 debemus.

De

De Secundo Gradu,

Qui est Mortificatio sensuum.

S. Thom. **S**ensus ordinantur ad vitam & intellectum. Vivunt namque ad lucrandum & procurandum pro corporis sustentatione, & ad subm. in illis species sensibiles pro eliciendis operationibus. Ex quo cognoscetur etiam modus illos mortificare, sicut pulchrum florem, suavem autem speciem, gustus delicatum & lapidum cibum: & sic sola delectatio; nec corpori nec animæ utilis sunt inordinati actus, & regulandi ac mortificandi sunt subtractione materia, aut mutatione finem, aut cessante operari, aut operare propter alium bonum.

Mendacium est peccatum, docent Theologi, quod contra finem sermonis, qui est ore profertur, sentitur in corde, & qui mentitur, differenter loquitur, quod intelligit. Pari ratione usus est propter solam delectationem, erit abusus & peccatum quia est contra finem sensuum.

Igitur ante operationem examina, quo ducitur vivo: si delectatione, mortifica talem affectum si utilitate & commodo animæ, ut per ea, quæ sunt, pertingas ad cognitionem & amorem Creatoris, perge operari, talis enim operatio vergetur in gloriam.

S. Aug. Noli considerare, monet S. Augustinus, delectationem, quam tibi sensus proponit, sed finem. Noli respicere ad delectationem; sed ad damnationem. Considera, quantum venenum contineatur sub patulo mali, & ex altera parte, quantum premium conferat mortificatio & privatio istius delectationis. Sensus propter amorem Dei mortificati in hac vita pulchra omnium rerum creaturarum visione gaudent in futura vita. Gaudebunt beata visione Humanitatis Christi. Gaudebunt totali & completa purgatione.

objecti satisfactione: & oculus saturabitur visu, au-
 diu implebitur: & idem dicendum est de aliis
 sensibus. Eccles. 1.

De Tertio Gradu,

Qui est Mortificatio passionum.

Appetitus sensitivi finis, juxta S. Thomam, est,
 subiecti imperio rationis & voluntatis. Et cum S. Tho. 1. 2.
 homo sit compositus ex anima & corpore: secundum q. 24.
 utrumque appetitum, & superiorem, & inferiorem, debet
 tendere in bonum: secundum illud quod dicitur in psal-
 me. Cor meum & caro mea exultaverunt in Deum vivum.
 Ex hoc signo passionem aliquam, aut bonam, aut malam
 esse colliges: quando enim est antecedenter ad ratio-
 nem, mala est; quando vero consequenter, vel per mo-
 dum redundantis, vel per modum electionis, bona est.
 Supposita hac doctrina, modus in mortificandis pas-
 sionibus nostris servandus facile cognoscitur. Et est
 hic, ut, nimirum, freno compescas, contineasque sub
 disciplina appetitum sensitivum, ita, ut non praveniat
 rationem & voluntatem superiorem; sed ei submit-
 tatur subiecta ut que. In potentia ordinata, docet S. 1. p. q. 81.
 Doctor, secundum movens non movetur, nisi virtute e. 3.
 primi moventis. Ergo appetitus inferior movere de-
 bet motus ab appetitu superiori, tanquam a primo mo-
 vente. Hac est pax & tranquillitas ordinis, quæ debet
 regnare in anima, & inter ejus potentias: voluntas
 moveat mota à Deo: appetitus moveat motus à
 voluntate: & sola voluntas Dei increata sit movens
 immota. Hoc est regnum Dei, quod intra nos est, Luc. 17.
 quando Deus subiecit sibi omnia, & Deus est omnia in
 omnibus. 1. Cor. 15.

In studio igitur propriæ abnegationis & mortifica-
 tionis, principalis cura constituenda est in regulando
 & mortificando nostrum appetitum, eumque rationi
 & voluntati superiori subieciendo: sicque Divinum
 illud verificabitur oraculum: Sub te erit appetitus tuus, Gen. 4.
 & 116

Et tu dominaberis illius. Huic fini multum applicare & excitare appetitum sensitivum, ut gustetque illa objecta sensibilia, quæ sunt erigendo ipsum per fidem ad sensibilia æterna alterius vitæ, quæ perfecte explent appetitum nostrum. *Si quæris, quæris*

S. Bern.

S. Aug.

quæris. Si quæris & desideras objecta quære illa; non tamen in hæc, sed in altera sunt æterna. Si quæris gustabilia, adstant non temporalia & transitoria; sed æterna. Hoc excitamentum appetitus utile quoque luntas superior operetur perfectius & promptius titus sensitivi cooperatione, veluti docet S.

1.2 q. 34.

art. 3.

Eligit homo ex iudicio rationis, affici aliqua ut promptius operetur, cooperante appetitu

1. Cor. 15.

Et cum homo hanc attigerit perfectionem, efficiet statui Beatorum: quando seminatur corruptibile & resurgit spirituale. Appetitus per

male & resurgit spirituale. Appetitus per vilis est, ut hominem bestiis non reddat abjectata in anima & organo corporis materialis nihilominus efficitur per virtutes & quotiescunque subordinatur spiritui: cooperatur ritui Sancto in acquisitione gloriæ; & quando apponit affectum carni; sed cunctas refutat licias. Et quia hoc est opus omnipotentis & efficacissima virtus gratiæ: ideo à Deo peauxilium, Deoque ter Opt. Max. reddatur gloria.

De Quarto Gradu,

Qui est Mortificatio Memoria.

1. p. q. 70.

art. 4.

Memoria est thesaurus specierum. Recipit servat species in usum intellectus: ergo illam. Mortificatio autem memoriæ accipienda ordinem ad intellectum.

Eviganda est memoria à phantasmatis, uti docet
 Albertus Magnus, ab illis, inquam phantasmatis,
 que sunt impertinentia, quoque impediunt, distra-
 huntque intellectum à sua propria operatione. Intelle-
 ctus debet se occupare in cognitione primæ veritatis,
 earumque rerum, quæ sanctum Dei conceraunt obse-
 quium; & memoria easdem species huic fini necessarias
 in se conseruet, necesse est.

Alb. Mag.

De sanctissima Virgine dicitur: *Conservabat omnia* Luc. 2.
verba hæc, conferens in corde suo. Reponerat, con-
 servabatque in mente verba & facta spectantia ad Fi-
 lium suum; *quasi ruminanda, & diligentius illa ser-
 vanda.* Beda. *ibid.*

De Quinto Gradu,

Nempe, de Mortificatione Intellectus.

Intellectus est proponere *objectum voluntati.* 1. p. q. 82.
 Unde per hoc, quod convenientia, aut discon- 2. 4.
 venientia proponat objecta, reddetur intellectus regula-
 tos vel irregularis: *Sicut dantur otiosa verba, inquit* Const. c. 8.
Basilus, ita dantur otiosa cogitata. Quemadmodum
 lingua mortificanda & continenda est ab omni verbo in-
 convenienti, non ordinato à ratione ad Dei gloriam;
 ita intellectus.

De Sexto Gradu,

Videlicet, de Mortificatione Voluntatis.

Vlex est regula humana voluntatis, juxta doctrinam 1. 2. q. 71.
 S. Thomæ; *ratio humana, & ratio Divina, qua est* 2. 6.
*prima regula, & lex aeterna Dei, secundum quod est directi-
 va omnium humanorum actuum in suos fines.* Et sicut in Deo
 ratio illa & conceptus quo concipi, *quomodo sit creandus,*
 vocatur *Idæa;* ita ille actus Dei, quo intendit, & deter-
 minat, *quomodo rectè operandum in ordine ad finem,* q. 93. A. 1.
 dicitur

CONSIL
IDERET
O.V.

dicitur prima regula, & lex æterna: & hisce
formari debet voluntas humana. Hinc con
oritur, quod voluntas nostra motus gratiæ
motus verò naturæ mortificare debeat: illi
primam & summam Divinæ Sapientiæ regulam
non Deispectant gloriam; hi nosipfos, proprie
commodum respiciunt.

De Septimo & Ultimo Gradu;

Nimirum; de Mortificatione Spiritus.

S. Aug.
Thess. 5.

Homo tres habet partes, ut docet D. Augustinus
doctrinam Apostoli: *corpus, animam & spiritum*.
Spiritus est pars superior animæ, quæ dicitur
matâ & elevata fide & gratia.

Isaia. 62.

Hoc est summum mortificationis bonum, ut
ultimum promoveat perfectionis gradum, in
duntaxat purificatur anima ab omni inordinatâ
sed etiam ab actibus bonis & regularis, in quantum
proprii. O potentia Altissimi, & opus omnium
dens naturam! ubi voluntas sibiipsi renunciat,
ut velit sine velle, ita quidem, ut voluntas fiat
luntas, verificeturque Divinum illud oraculum
abitur voluntas mea in eo: non sua, sed mea
vocabitur voluntas, non jam erit confirmatio
voluntatis cum Divina, sed nostræ potius
transformatio in voluntatem Dei, aded, ut
amplius sint voluntates moventes, sed una sola
nempè, Divina. Nobilissimam hanc mortificationem
abnegationem exercuit Christus in hortu, quando
Pater, non mea, sed tua voluntas fiat. Volens
quamvis voluntas mea desideret mortem, &
tuz sese conformet; nihilominus renuncio huic
voluntati, esto etiam bona & sancta sit, ac
ceptoque mortem, non quia ita mea vult

Luc. 22.

quia tu ita vis. Et hoc sufficiat pro scalar nostrae
complemento.

Verum, ut ad unicum solum principium omnes redū-
mus gradus mortificationis, quibus contingit ascen-
sus & descensus per hanc scalam (*Quod, ex mente
Bernardi Angelicum est*, fit enim descensus ad uli-
m nostrae annihilationis, & fit ascensus ad summum
dificationis in Deo) Notanda est doctrina S. Thomae
upra allegata: *In potentis ordinatis secundum moventis
non movetur, nisi virtute primi moventis.* Primarius
motor in homine est voluntas rationalis, aeternae potentiae
sunt moventes secundario: ergo voluntas unita parti
sua superiori Spiritus, uti & primae ac summae regulae
Divinae voluntatis, tanquam Regina & Domina regere
ac gubernare debet corpus, membra, sensus, passiones
memoriam & intellectum: continendo ea a motibus
inordinatis, prohibendo eis omnem alium motum
proprium, nisi sit conformis & ordinatus a motu regu-
lato voluntatis. Ad hunc modum docet Philosophus,
quod primum mobile reliquas moveat inferiores sphae-
ras; & in Regno politico Princeps sibi subordinatos
moveat officiales.

1. p. q. 81. a. 1

De anima
57.

Hic igitur considera, anima mea, qualis erit cordis
illius felicitas, quod in mediâ hoc sancto mortificationis
continuo exercitio ad tam beatum pertinget statum,
ubi voluntas soli se submittat Deo, & sub Deo despiciat
universa. Haec est summa sapientia, inquit Bernardus: *Bern.
sola praesse, & subesse, & ceteris sub Deo praesse*, obser-
vando Divinum praecipuum: *Illi soli servies, quia ipse
solus est.* Ergo soli Deo debemus amorem, obedientiam,
honorem & gloriam.

Inspece & respice totum hoc universum, singula per-
currere elementa, transcede sphaeras caelestes, oculos
considerationis tuae converte ad divitias & decorem
paradyi, ad magnificentiam & multitudinem incolarum
caelestium, penetra cuncta naturae bona, thesaurorum
gratiae, felicitatem gloriae: nisi tandem attigeris
Deum, cuncta erunt frustratoria: quidquid creatum est,
limitatum & insufficientis est cordis nostri capacitati.
Unicus solus Deus increatus, illimitatus, utpotè
K uni-

OVSIT
LDERST
OV

s. Thom. universale esse, universale verum, universale quietam reddit animam, explet intellectum, libertatem, teque in perpetuum felicem constituit.

B. Aegid. Hic igitur sit scopus & finis hominis. *Sola soli, & una uni.* Sit sola anima soli Deo fugiat omne illud, quod non est Deus, & non vel tamenque consortium & familiaritatem de gradibus mortificationis. videamus praxin, uti & condiciones ejusdem.

CAP. III.

De medijs ad assequendam mortificationem.

Universalia ac necessaria media, quibus mortificationis scalam conscendimus, reducuntur in quatuor capita. Primum est praesentia Dei. Secundum mori Passionis Christi. Tertium oratio. Quartum odium proprium. Quintum & ultimum est contritionem contritionum actuum.

Quod attinet ad primum, *Memoria Dei* Basilii, *contra omnes tentationes media praesentia* potentiae superiores unitae Deo ad eundem trahunt potentias inferiores.

Exech. 1. In curru gloriae Dei, quem vidit Propheta, rotae non trahantur ab animalibus; sed a septem spiritibus se communicabat animalibus; mirabiles morphosi transformabantur in aliam formam rum & Cherubimorum.

Simile contingit animae ex gratia Divinae potentiae superiores non trahuntur ab inferioribus per virtutem ejusdem gratiae, potentiae inferiores ex naturam suam sensuales & animales sunt, fiant & non tantum Angelicae; verum etiam quodammodo Divinae, cum elevantur ad operandum in Deum & pro Deo. Beata praesentia, quae immittit efficit animam, & dum immittitur in immobili, ad-

faciatur: Anima saturata consolationibus celestibus
calceabit facium terrenarum consolationum: à terrâ
elevator in aërum: Sustollam te super altitudinem terra:
unde omni recreata facta superior obituum suum figit
pulchritudinem veibi: Et oculis desiderantibus Christi
nim, nihil aliud dignatur aspicere.

Secundum medium pro mortificandis & regulandis
rebus est continua memoria Passionis Christi:
recessus, si aspexerit, vevet. Variis afflictis tenta-
tionibus, motibusque inordinatis: Respice devotè
mydram serpentem, Christum, scilicet, Crucifixum,
& liber evades. Inspice Christum hominem, & re-
spicieris à Christo: conice mentis oculos in Passionem
mortificatam, & pariter respiciet misericordia: veluti Domi-
nus cuidam sanctæ revelavit Personæ: Anima, qua de-
votè respexerit Crucifixum, respicietur à Dei misericordiâ.
In facilitate hujus medij: in unico consistit intuitu:
Respicere, & salvaberis.

Quapropter Apostolus mortificationem nostram
nullâ de causa vocat Mortificationem IESU (Mortifica-
tionem IESU in corpore nostro circumferentes) non solum,
quod eam sofferte debeamus propter amorem & glo-
riam IESU, aut ad imitationem IESU, & ut ei assimi-
lemur: verum etiam, quod ipsam supportare nequea-
mus, IESU deficiente auxilio: idque obtinebimus, si
cum consideratione & memoriâ Passionis Filij non tra-
damus oblivioni compassionem Mariæ, quæ stat juxta
crucem, vel potius in eâdem cruce simul crucifixa cum
Filio. Hujusmodi exemplo amaritudo crucis & mortifi-
cationis tuæ dulcorabitur.

Tertium medium est oratio, veluti expressè ipsemer
Salvator docuit diceos: Vigilate & orate, ne intretis
in tentationem. Variis jactamur tentationum undis,
nimium opprimimur mortificationis dolore: recurra-
mus ad orationem, clamemus cum Apostolis: Domine
salva nos perimus. Ut enim quæcunque gravis superetur
tentatio, necessaria est gratia, quæ non nisi media obtine-
tur oratione: & hac de causa Adamum cecidisse ferunt,
quod tentationis suæ tempore per orationem non con-
sugerit ad Deum.

S. Thom.
Prov. 25.
Isa. 58.

S. Hieron.

Num. 21.

Blos Mon.
p. 1. c. 1.

2. Cor. 4.

Matth. 26.

Matth. 8.

Handwritten text in red ink, possibly a library stamp or a note, partially obscured by the binding.

Ioan. 12.

Quartum medium est odium proprium, non
commendatum a Christo hinc verbis: *Qui odit
suam, custodit eam, &c: Qui non odit Patrem, &c
& animam suam, non est me dignus.* Per hanc
odii facili efficitur mortificatio: nam odium
quod odio dignum est, idque non est natura, sed
piscencia, & inordinatus appetitus illius. Et hoc
odio habendum, odio quoque dignus est fomes
pitum & causa peccati: qui fomes opinione
in tentatione hominis terret locum serpentis, & per
serpentem: etenim, sicut Lix non tentavit Adamine
serpentem, tanquam per proprium instrumentum
nos tentat per appetitum sensitivum irregulari
quodiescunt; mortificatur & vincitur nollet
deviatur patitur & mortificatur. Demon, enim
ei arma emanans. Serpens venenosus, serpentis
concupiscentia, tentina iniquitatis, Sathana
primogenites Luciferi, pratum Inferni confilium
creaturarum deordinatio, animarumque
ultimum exterminium. Ille debet esse vitium
tyrannus, rebellis, semper ligatus, frenatus, &
tuum carcerem damnatus habendus est. De

In Lucã, 1.

cape consilium: *Noli esse terrenis allegatus: nolite
tere, ut tibi prædominetur sensus: esto sicut
mat te terra, non capiat: vereatur caro potestatis
tui, & concussa subdatur.*

Coll. 12. 5.

Quantum & ultimum medium est exercitium
actuum contrariorum: *Non possunt superari
Castilianus, affectiones mala, nisi introducantur boni
per alterum superatur affectus, amor superatur
amore Dei: quemadmodum in rebus, natura
forma corrumpitur per generationem alterius.
veritatem suo nos docuit exemplum Christus D. No
do tentatus a Dæmone per autoritatem sacre
ra, respondit & vicit per autoritatem contrari
versis obrucris passionibus superbiz, desperatione
contrarios elicit actus humilitatis, confidentia in De
sicque non tantum non perdes, sed facies, ut imp
stolus, cum tentatione proventum.*

1. Cor. 10.

CAP. IV.

De conditionibus perfecta Mortificationis.

Mortificatio, ut sit perfecta, debet esse: totalis, continua, humilis, de vota & perseverans. Primò, totalis, quæ complectatur totum hominem, nec ullam in homine relinquit partem in mortificandam. Et hic erat sensus Apostoli, quando dicebat: *Mortificationem IESU in corpore nostro circumferentes.* Unde quaque mortificatione tingendi & circumdandi sumus, à dextris & à sinistris, ab imo ad summum usque. Si quæ pars relinquatur immortificata; si quis affectus dominetur inordinatus, sufficiens est ad turbandam totam pacem animæ: ut *Rimora mentis*, ait S. Gregorius, nam retardat & impedit progressum animæ in via spiritus. Parvi momenti res esse videtur, ait S. Chrysostomus: *Calceare calcem pede majorem*, nihilominus tibi obstaculo erit in cæli & progressu: *Sed non tolerabis, te enim ad gradum impedit: sic domus necessitate major ad cæli transitum impedit.* Et ut assequaris hanc primam mortificationis conditionem, secundam, ut sit continua, acquirere satage.

Secundò, mortificatio, ut sit perfecta, debet esse continua. Audi Apostolum: *Mortificationem Iesu semper in corpore nostro circumferentes.* Semper nobis incumbit mortificatio, quia semper sumus in conflictu, semper impetitur à nostris inimicis, nunquam propterea deponenda sunt mortificationis arma. Et ut eò melius capias, quâ ratione id faciendum sit, adverte, duas mortificationis dant species: Una est negativa, quæ prohibet omnem inordinationem affectuum & passionum: & hæc exciçenda est *semper, & ad semper*: etenim semper nobis rectè operandum est, nunquam permittendus aliquis actus malus & inordinatus. Sic etiam mortificatio debet esse continua circa consolationes & commoditates corporales: excludendo omnes, solum admittendo

K 3 necesse

OMNIBUS
DEBET
MORTIFICATIO

**S. Herm.
Surius.**

necessariam pro sustentaculo vita. Legitur de
Hermannò, quod fugerit omnem diligenti-
superfluitatem in commoditate corporis, nec
quàm admiserit consolationem: & cum ab
peteretur causa, diei solebat: *Iesus prohibuit,*
permittit: prohibuit verbo, non permittit exemplo.
optima regula: fugere & abhorriere omni-
tamepra, veluti ea fugit & abhorruit Chri-
luti docuit ea esse fugienda & abhorrenda. Al-
tificationis species est positiva, qua fit per
carnis afflictivas, & hæc exercenda est *prole*
juxta vires & directionem Patrum spiritualium.
pra dictum est. Unde pro praesertim omni-
observabis. Primum est, habeas poenitentias
secundum dictum modum determinatas. Secun-
adfit quoque mortificatio & poenitentia interio-
rjarum, passionum & sensuum, quæ est pars
tionis exterioræ, semper & omni tempore. Te-
promptus sis & paratus ad suscipiendas quales
mortificationes, quæcunque foris tibi obve-
tando, verum esse, illas, utpotè prædestinatio-
media, venire è manu Dei: *Omne, quod appropi-*

Eccles. 2. 4.

Hugo.

Balth.

Alvar.

fuerit, accipe, consulti tibi Spiritus sancti: ubi
Hugo: *Si ad versus tuas, medicamentum: si pro prospero
ficium: & pro utroque debes Deo gratias agere.*
sunt mortificationis fontes, solebat dicere quon-
gnæ sanctitatis Pater è societate Jesu, & omnes
nati sunt primo fonti, ac prima cause, quæ est
primus, tempus, secundum vicissitudines frigoris & caloris
secundus, mundus, secundum contradiçiones & tenta-
tiones: tertius, Corpus, per infirmitatem, famem
quartus, Proximus, per morum diversitatem: quintus
Spiritus, per ariditatem & desolationem.

Et quando hæc mortificationes nobis adve-
suscipienda & acceptanda sunt: nec modo sub-
& lætanter, veluti dona & gratia è manu Dei
terque standum est in illis generosorum infortu-
nec unquam fuga capiendâ est. Hæc est causa
S. Cathar. S. Catharina, cur pauci proficiant in perfectione
quod non acceptent, sed fugiant mortificationes

Dei procedentes. Quare in praxi, quamprimùm tibi obveni aliqua mortificatio, de taligratiâ gratias age Domino, & in Divino ejus conspectu tanto favore agnosce te indignum, amplexare tribulationem istam veluti pretiosam & Divinam. Verum, ut modo jam dicto continua sit mortificatio.

Tertio, hilaris sit, necesse est, curando, ut in eâdem perseveredâ sentias gaudium quoddam Beatitudinis, si non in voluntate, ad minus in intellectu, per considerationem summi boni, quod per eam acquiritur. Idem est motus, docet S. Thomas, *medij & finis*. S. Tho. 1. 2. igitur eadem cordis plenitudine, *ex toto corde*, ex totâ q. 12. a. 4. animâ: eodem jubilo & consolatione, quâ contem- plamur finem gloriæ, considerandum est medium mortificationis: *Omne gaudium existimate fratres*, quando, *Jacobi ep.* nempe, variis affl. stabimur tentationibus & mortifica- 1. c. tionibus. Et si mortificatio continet *omne gaudium*, abs dubio continebit *omne bonum*, ac proinde nostrâ erit beatitudo in terris, juxta oraculum Christi: *Beati, qui lugent: Beati, qui persecutiones patiuntur*. Matth. 5. Verùm hæc lætitia & hilaritas conjuncta esse debet cum devotione, propterea:

Quarto, devota debet esse mortificatio, munita continua memoria Passionis Christi, & Mariæ Virginis juxta crucem stantis, uti supra dictum est, & cum hac obtinebitur.

Quinta & ultima proprietas mortificationis, quæ est, ut sit perseverans usque ad mortem. Audi Ber- S. Bern. nardum: *Quid prodest Christum sequi, si non con- epis. 254. tingat consequi? Idem Paulus agebat: sic currite, ut comprehendatis. Ibi Christiane fige tui cursus metam, ubi Christus posuit suam. Factus est, inquit, obediens usque ad mortem. Quantumlibet ergo cucurreris, si usque ad mortem non perveneris, bravium non apprehendes. Bravium Christus est. In Christianis, ait Epist. 19. ad Hieronymus, non quaruntur initia, sed finis: non Cor. sufficit vivere, sed oportet vivere & mori in cruce. Hæc sit fors nostra, hæreditas nostra, consolatio nostra. Neminem audiamus, fratres, consulit S. Bernardus,*

non

OVST
IDEST
MIST
OV

Serm. 1. de
Pasch.

non carnem & sanguinem, non spiritum quantum
sum à cruce suadentem. Perfirmus in cruce
mur in cruce: deponamur aliorum manibus, in
levitate. Caput nostrum deponere viti iusti,
dignatione sua Angeli sancti deponant. Sicut
erimus, nos fore transituros à Cruce ad
à mortificatione momentanea ad consolationem
æternam, à morte ad vitam, quam nobis
concedat DEUS.
Amen.

DEO Laus honor & gloria.

Finis primæ partis.

